

SZÜLŐHÁZ ELŐTT

Öt perccel délután három előtt
A birs elejti minden levelét,
Öreg, fekete ujjai
Marokra fogják a napot.
Így sem elég.

Valahol voltak ezek a kertek,
A lépések a téglajárdán,
A kesztyűd is elhagytad valahol,
Magaddal sem tudsz elszámolni.

Pörög a szárán
A légtüres térben még egy levél,
Nem lepne meg, ha ottmaradna.
És most lett idegen a város.

Fék csikordul, megkapaszkodsz a
Kátrányszagba.

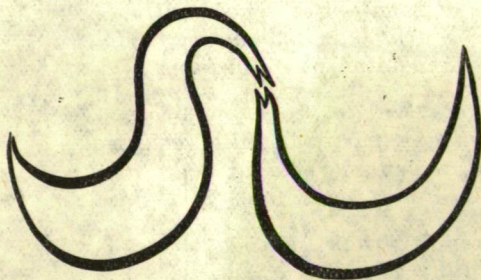
TANYA

Karót szakít a futnivágyás,
Karót növeszt a fegyelem,
Az ütések befelé nőnek,
Mint a kelés a tenyeren.

Nem őrzik jussok, kerítések,
Kétfejű igazság helyett

A tanítólány szoknyájától
A szélbe fordul a gyerek.

Az ütések befele nőnek,
Önmagát csorbítja a kés,
Az ütések befele nőnek,
Mint falon a repedés.

L
1911 v. 12.

Lehel István rajza.